

[Kristian Nygaard.]

Byraad, for tilstrækkeligt imødekommende over for Patienterne paa dette for Lovens Virkninger meget vigtige Omraade.

Flertallet, Socialdemokrater og Venstre, anfører i Betænkningen økonomiske og lægelige Grunde som Aarsager til, at man ikke kan give praktiserende Læger samme Ret til for offentlig Regning at behandle Kønssygdomme, som Kredslæger og visiterende Læger har og faar.

Hvad angaar Økonomien, frygter man for, at Behandlingen vil blive langt dyrere hos de praktiserende Læger. Efter Lovforslagets § 20, Stk. 3, skal Betalingen for ambulans Undersøgelse og Behandling for offentlig Regning fastsættes af Indenrigsministeren. Til dette Stykke ønsker Det konservative Folkeparti og Det radikale Venstre føjet som nyt Punktum: „For praktiserende Lægers Vedkommende efter Forhandling med Almindelig dansk Lægeforening.“ Hvis denne Ændring vedtages, bør der næppe herske Tvivl om, at Betalingen for Behandlingen af disse Sygdomme bliver den samme overalt.

Hvad angaar den Opfattelse, at ikke alle Læger med tilstrækkelig Dygtighed kan behandle Kønssygdomme, maa man vel erindre, at herom hersker der stor Uenighed inden for Lægekredse, en Kendsgerning, som ogsaa er kommet stærkt frem under Udvalgsarbejdet. Og dernæst maa man ikke overse den Kendsgerning, at en hvilken som helst Læge maa behandle en hvilken som helst Patient, naar blot vedkommende selv betaler. Sygekasselæger skal jo behandle Patienter med Kønssygdomme. Naar det drejer sig om Sygekasselæger, spørges der altsaa ikke om deres Dygtighed paa dette bestemte Omraade, nej, der er kun Tale om Lægens Dygtighed, naar Behandlingen foregaar for offentlig Regning. Og hvordan vil man egentlig sikre sig, at det altid bliver de dygtigste Læger paa dette Omraade, der efterhaanden bliver visiterende Læger?

I denne Forbindelse vil jeg ogsaa gerne nævne, at det for mig ser lidt mærkeligt ud, at af de langt over 100 visiterende Læger, som virkede den 1. Januar 1946, er der — saa vidt jeg kan se — kun 2 Kvinder, og de er begge bosiddende i Hillerød. I § 15, Stk. 2, staar der imidlertid, at den Person, som skal undersøges, har Ret til at kræve sig undersøgt af en Læge af vedkommendes eget Køn, for saa vidt en saadan findes paa Stedet og er villig til at foretage Undersøgelsen. Jeg vil gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, om det maa og skal for-

staas saaledes, at der, hvor der findes kvindelige Læger, har disse Ret til for offentlig Regning at behandle Kvinder for Kønssygdomme, selv om de ikke er visiterende Læger. Hvis dette er Tilfældet, er der her vist en Imødekommenhed over for Kvinderne, som sikkert vil blive paaskønnet.

Men den bedste og maaske eneste Løsning paa Spørgsmaalet bliver, at enhver Patient for offentlig Regning kan søge den Læge, som vedkommende kender og har Tillid til. Hvis man gennemfører denne Ordning, tror jeg nok, at man ofte vil kunne undgaa Politiets Indblanding, og der, hvor Lægen og Patienterne selv klarer Spørgsmaalet fuldt ud, opnaas sikkert i Almindelighed det bedste Resultat.

Vi erkender gerne, at den højtærede Indenrigsministers Ændringer, naar vi undtager Ændringsforslag Nr. 2, er Forbedringer. Dette gælder maaske i særlig Grad Ændringen til § 17 angaaende Spørgsmaalet om Tvangsindlæggelse paa Sygehus. Der er her Tale om et Magtindgreb over for det enkelte Menneske, og saadant maa naturligvis ikke misbruges, men Faren for, at dette skal ske, kan næppe være stor, naar Underretten skal afsige Kendelse i Sagen.

Vi er ogsaa glade for den højtærede Indenrigsministers Udtalelse om, at Socialraadgivere, der fra flere Sider er blevet stærkt anbefalet som Lægernes udmærkede Hjælpere med Hensyn til at opspore Smittekilden, ogsaa i Fremtiden fra Sundhedsstyrelsen vil faa ydet fuld Dækning for de hermed forbundne Udgifter i det Omfang, deres Bistand maa anses for rimeligt begrundet.

Endelig vil jeg gerne udtale min Tilfredshed med, at Lovens skal til Revision om 5 Aar.

Vi befinder os her paa et Lovgivningsomraade, der har Krav paa Opmærksomhed fra Befolkningens Side, og det vilde kun være godt, om Offentligheden vilde følge disse Sygdommes Bekæmpelse med Interesse. Men da vi ikke har kunnet fastholde et Flertal for, at praktiserende Læger faar Adgang til for offentlig Regning at behandle Kønssygdomme, vil vi ved tredie Behandling afholde os fra at stemme for Lovforslaget.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Folketingets Medlemmer at stemme for Ændringsforslagene under Nr. 1, 3, 4, 5 og 17, som er stillet af Det konservative Folkeparti og Det radikale Venstre.

Paul Holt: Da Ordføreren for vor Gruppe ikke kan være til Stede, skal jeg